

SARKANDER

Listy farnosti Holešov

Drazí farníci, sestry a bratři,

dnes bych chtěl s vámi přemýšlet o církvi, aby naplnila své poslání na zemi. Tedy také o farnosti, která je církví na území města či vesnice. Jakou církev si přeje Pán? Něco je naznačeno ve Skutcích apoštolů – měli jedno srdce, setkávali se po domech k lámání chleba (eucharistii), starali se ze společného o potřeby všech. A dnes slyšíme o rysu rodiny, který má být patrný v církvi, ve farnosti. Píše se, že máme být „domovem“ a dokonce „školou společenství“. Protože: kde by se svět měl naučit

to, co mu tolik chybí (pokojné vztahy založené na dobrotě srdce a usmíření), než od nás. Prorocké poslání křesťanů je přece v tom, že nabízíme světu lék na jeho choroby: na osamělost, vyloučení, nezáměr a mýjení se. Uvažovali jsme někdy o tom, jak být více rodinou? Slyšel jsem někde nedávno o zajímavé osobní praxi jedné farnice nebo farníka: když vidí v kostele cizího příchozího nebo rodinu, kterou dosud nezná, jde se představit a podává ruku. Projeví zájem a pozeptá se. Zdá se nám to divné, nebo dokonce nepatřičné? Potom zkoumejme, jestli oslovení „bratři a sestry“ není pouhou frází nebo neupřímností. I když sám také nemám temperament na okamžité seznamování se s každým, přece jenom: farní rodina musí mít srdce, přijmout nové členy, žít podle klasické zásady super omnes caritas – láska ať proniká všechno jako nejvyšší zákon. Apoštol Pavel přece v jednom listě napsal: Kristova láska nás nutí, podněcuje. Aby nám pomáhala utvářet vztahy a skutečně je žít na způsob té původní svaté rodiny – božské Trojice, vám žehná otec Stanislav Zatloukal.

Shrnutí ankety

Zdá se, že nápad mít farní časopis, se u Vás, milí farníci, setkal s kladnou odezvou. Alespoň z výsledků ankety z nultého čísla, kde pouze jedna odpověď byla záporná, je zřejmé, že o tištěný časopis máte zájem. A to nepočítám osobní vyjádření a povzbuzení v tom pokračovat. Někteří nabízíte nápady a především konkrétní pomoc – díky za to! Někteří více či méně pravidelné rubriky už

jsou: Z historie farnosti, nebo Vhled do oprav ve farnosti.

Z návrhů zazněl i nápad rubriky Bůh v mém životě: může to být příležitost pro každého podělit se a povzbudit ostatní. A klidně i poprosit o pomoc, či nabídnout pomoc, nejen v duchovní oblasti.

Od začátku počítáme i s okénkem Známe z kostela, ve kterém bychom

postupně představili ty z vás, které kolikrát ani neznáme, ale vidíme to, co je za nimi: třeba uklizený kostel, krásná výzdoba, připravená bohoslužba, hudební doprovod a mnoho dalšího. Často přijdeme k hotovému, mnohé bereme jako samozřejmost a ani nás nenapadne, že je za tím konkrétní člověk, nebo společenství.

A možná nás naopak napadne, že bychom mohli být užiteční také. Pomocť být funkční farní rodinou, nikoli anonymním společenstvím nedělních účastníků bohoslužeb, je jedním z cílů tohoto časopisu. „...sjednot' nás v jeden živý chrám, kde nikdo necítí se sám...“ (kancionál 522).

jáhen Jan Kotas

Z historie farnosti: Zlatá éra Šternberků a základ kostela sv. Anny

V minulém čísle farního časopisu jsme skončili v historii farnosti u roku 1322. V té době byl Holešov v majetku olomouckého biskupství. Co se dělo na faře?

Mnoho toho nevíme, jisté ale je, že se v průběhu 14. století v Holešově a okolí uchytili Šternberkové. Právě po nich má dnes Holešov ve svém znaku i onu zlatou osmicípou hvězdu s modrým pozadím, která se původně nacházela v erbu tohoto rodu.

Na počátku 15. století pak Šternberkové pomyslně ovládli dokonce i faru, když se jako holešovský farář v letech 1405 a 1406 připomíná Matouš z rodu Šternberků. Tento duchovní, jehož otcem byl šlechtic Ješek ze Šternberka, studoval ve Vídni a od roku 1392 je zmiňován jako olomoucký kanovník.

Původní gotický farní chrám, o kterém mnoho nevíme, byl pak znovu vysvěcen roku 1480. Z toho odvozujeme, že pravděpodobně došlo k pozdně gotické proměně kostela, nejsme ale schopni zjistit, v jakém rozsahu by ona obnova měla proběhnout.

Počátek 16. století je pak pro nás zajímavý především privilegiem Jana mladšího ze Šternberka, jímž v roce 1524 povolil Jednotě bratrské výstavbu domu se školou, blízko něhož záhy vznikla i modlitebna tvořící dodnes základ kostela sv. Anny. To už je ale jiný příběh, na který si prozatím počkáme.

(čerpáno z publikace Holešov: město ve spirálách času)

Radek Večeřa

Náš svatostánek

Holešovský kostel měl od svého vysvěcení svatostánek, který byl architektonicky velmi odvážný a originální. Průhlednost a subtilnost celé kompozice rozložené do stran musela ve velkém interiéru kostela působit výjimečně. Tento svatostánek, který byl původně zlatý, byl v roce 1860 zmenšen, upraven a převezen do kostela Povýšení sv. Kříže na Rusavu.

V roce 2023 došlo opět k výměně, kdy holešovský svatostánek byl převezen na Rusavu, kde byl pro místní kostel zmenšen a upraven. Rusavský (původně holešovský) svatostánek tak lehce upravit nejde. Ani vrátit mu původní podobu. To bude potřeba ještě hodně práce, úsilí a financí.

Svatostánek prošel za těch cca 290 let několika proměnami. Tak, jak si ho můžeme pamatovat ještě z Rusavy, v Holešově určitě nevypadal. Na půdě rusavského kostela se našel ještě jeden – 5. sloupek – šestý už dochovaný nebyl. Podle tohoto sloupku se mnohem lépe mohl udělat průzkum, protože na něm nejsou další novodobé nátěry. Svatostánek měl tedy původně 6 sloupků. Při demontáži se zjistilo, že paprsky, které držely krásnou korunu, nejsou původní. Celá kompozice svatostánku musela být pro Rusavu radikálně zmenšena. I přes to svatostánek zastiňoval hlavní oltářní obraz.

Je otázkou, zda ve své době byli součástí svatostánku také andělé světloňosi, kteří jsou po stranách hlavního oltáře. Některé teorie se k tomu přiklání, sochy totiž pochází se stejné doby.

V současné době je náš staronový svatostánek v ateliéru restaurátora Filipa Novotného. Všechna povolení s památkáři máme vyřízena a nyní jen čekáme na vhodné dotační programy, které by nám svatostánek pomohly zrestaurovat a vrátit do některé z původních podob. Ale o tom zase až příště.

Na obrázku vpravo je možné vidět svatostánek těsně před stěhováním z Rusavy.

Věra Škrabalová, technická
administrátorka děkanátu Holešov

O Boží režii v mém životě

Je to několik let, co můj pokřtěný, biřmovaný, ale víru nepraktikující bratr slavil padesátiny. Bylo to ale na Velikonoce. Naštěstí ne na Velký pátek, ale na Bílou sobotu, a ještě někde na Valašsku a v mně neznámém rekreačním středisku. Plánovala jsem mu dát nějaký dárek v počtu 50 kusů. Zkusila jsem upéct věnečky. V rekreačním středisku si mysleli, že bude mít své vlastní cukroví a nic neměli, jen velké trubičky v mrazáku. Takže věnečky se ukázaly jako ideální dárek. Ale to nebylo to hlavní. Měla jsem starost, jak se dopravím někam na mši svatou alespoň v neděli.

Bůh, náš dobrý Bůh, se ale stará. Ve čtvrtek před oslavou mi volala známá, že potřebuje s něčím poradit. Po telefonu jsme zjistili, že plánovaná oslava se koná nedaleko jejího bydliště. Tím bylo vše vyřešeno, mše v sobotu i v neděli. Ještě než jsem se známou v sobotu odjela, tak se rodina trochu bouřila, ale Duch svatý mě osvitil, řekla jsem jim, že Pán Ježíš řekl: "Kdo se k Bohu přizná před lidmi, k tomu já se přiznám před svým nebeským Otcem." A byl klid.

Bylo to nakonec jedny z nejhezčích Velikonoc.

farnice Holešov

Pastorační plán na listopad a prosinec

- **2. listopadu** - pobožnost za zemřelé na hřbitovech v Holešově a v Martinicích
- **9. listopadu** - Hubertská mše svatá v 9.30 hod.
- **27. listopadu** - adorační den farnosti Třebětice
- **29. listopadu** - duchovní obnova od 9 hodin, žehnání adventních věnců s koncertem HKS a HChS
- **7. prosince** - Mikuláš pro děti ve farním kostele
- **14. prosince** - žehnání rodičům očekávajícím narození dítěte
- **17. - 19. prosince** - předvánoční svátost smíření
- **20. prosince** - pomazání nemocných
- **24. prosince** - v 15 hodin mše svatá pro děti, ve 22 hodin "půlnoční" mše sv. na oslavu Kristova narození
- **25. prosince** - vánoční koncert HKO a HChS
- **26. prosince** - koncert Moravských dětí
- **27. prosince** - svatojánské žehnání vína

Každé pondělí po večerní mši sv. se na faře společně modlíme nešpory, nebo rozjímáme nad Písmem svatým.

V neděli po mši sv. v 7:30 a 9:30 je k dispozici farní kavárna. Něco ke kávě vítáno.

Kvíz (biologie)

Řešením mohou být biologické pojmy, životní pochody, názvy organizmů. V dalším čísle zveřejníme řešení a jména nejrychlejších správných řešitelů. Odpovědi zasílejte na email časopisu. Dnešní hádanka:

„Ano, jsem to já, i když nemám rýmu“

autor: Věra Julíčková

(v zadání hádanky nikdy není stejný základ slova jako v jejím řešení. Konkrétně „rýmovník“ je sice pojem z biologie, ale obsahuje stejný základ, tak není správnou odpovědí)